

TRIBUNALENS BESLUT (fjärde avdelningen)

den 15 december 2010*

I målen T-219/09 och T-326/09,

Gabriele Albertini, Milano (Italien), och de 62 andra ledamöterna eller före detta ledamöterna av Europaparlamentet, vilkas namn anges i bilagan, företrädda av advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal,

sökande i mål T-219/09,

och

Brendan Donnelly, London (Förenade kungariket), företrädd av advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal,

sökande i mål T-326/09,

mot

Europaparlamentet, inledningsvis företrädd av H. Krück, A. Pospíšilová Padowska och G. Corstens, därefter av N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska och G. Corstens, i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 9 mars respektive 1 april 2009, om ändring av bestämmelserna om systemet för (frivillig) tilläggs pension vilka återfinns i bilaga VIII till bestämmelserna om kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová (referent) samt domarna K. Jürimäe och M. van der Woude,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- ¹ Europaparlamentets presidium (nedan kallat presidiet) är ett organ vid Europaparlamentet. Enligt artikel 22.2, med rubriken "Presidiets uppgifter", i parlamentets interna arbetsordning, i den lydelse som är tillämplig i förevarande fall, ska presidiet avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör ledamöterna.

- 2 Presidiet antog med stöd härav bestämmelserna om kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter (nedan kallade bestämmelserna för kostnadsersättning).
- 3 Den 12 juni 1990 antog presidiet bestämmelserna om systemet för (frivillig) tilläggspension för ledamöterna vid parlamentet (nedan kallade bestämmelserna om tilläggspension), vilka återfinns i bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning.
- 4 I bestämmelserna om tilläggspension, i den lydelse som var tillämplig i mars 2009, föreskrevs bland annat följande:

”Artikel 1

1. I avvaktan på att enhetliga bestämmelser införs och oavsett pensionsrättigheterna i bilagorna I och II har Europaparlamentets ledamöter efter avgåendet från tjänsten rätt till en pension i form av en livränta, om de betalt frivilliga bidrag till pensionssystemet under minst tre år. Denna livränta utbetalas från och med den första dagen i den kalendermånad som följer på det datum ledamoten fyller sextio år.

...

Artikel 2

1. Pensionsbeloppet ska vara 3,5 procent av 40 procent av grundlönen för en domare vid Europeiska gemenskapernas domstol för varje fullgjort tjänsteår och en tolfedel av den summan för varje fullgjord månad.

2. Den högsta pensionen ska vara 70 procent (och den lägsta 10,5 procent) av 40 procent av grundlönen för en domare vid Europeiska gemenskapernas domstol.
3. Pensionen ska beräknas och betalas ut i EUR.

Artikel 3

Före detta ledamöter eller ledamöter som lämnar tjänsten före 60 års ålder kan begära att pensionen betalas ut omedelbart eller när som helst efter avgåendet från tjänsten och före 60 års ålder, förutsatt att de är minst 50 år. I det fallet ska pensionen beräknas på grundval av beloppet enligt artikel 2.1 multiplicerat med en koefficient som bestäms av den ålder då ledamoten börjar uppbära sin pension, i enlighet med vad som framgår av följande tabell ...

Artikel 4 (betalning av en del av pensionen som ett engångsbelopp)

1. Högst 25 procent av de pensionsrättigheter som uträknats på basis av artikel 2.1 kan utbetalas som ett engångsbelopp till medlemmar eller tidigare medlemmar i det frivilliga pensionssystemet.
2. Den som väljer detta alternativ måste göra det före det datum då utbetalningarna inleds. Ett val som en gång gjorts kan inte ändras.

3. Utbetalningen av ett engångsbelopp ska, med tillämpande av de betalningstak som avses i punkt 1 ovan, inte påverka eller minska pensionsrättigheterna för en ledamots efterlevande make/maka eller underhållsberättigade barn.
4. Engångsbeloppet ska uträknas på basis av ledamotens ålder då pensionen utfaller till betalning, varvid följande tabell ska användas ...
5. Engångsbeloppet ska uträknas och utbetalas i EUR. Betalningen ska ske innan den första pensionen betalas ut.

...

- 5 Tilläggs-pensionsfonden skapades av Europaparlamentets kvestorer i form av en förening utan vinstsyfte (ASBL) under namnet "Pensionsfonder – Europaparlamentets ledamöter" (nedan kallad den ideella föreningen), som å sin sida bildade ett investeringsbolag med rörligt kapital (SICAV) enligt luxemburgsk rätt, benämnt "Pensionsfonder – Europaparlamentets ledamöter, Investeringsbolag med rörligt kapital". Detta bolag hade det tekniska ansvaret för investeringarna.
- 6 Ledamotsstadgan antogs genom parlamentets beslut 2005/684/EG, Euratom av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (EUT L 262, s. 1) och trädde i kraft den 14 juli 2009, den första dagen under parlamentets sjunde valperiod.
- 7 Genom ledamotsstadgan inrättades ett slutligt pensionssystem för de europeiska ledamöterna. Enligt systemet har ledamöterna rätt till ålderspension, utan avgifter, när de fyller 63 år.

- 8 I ledamotsstadgan föreskrivs övergångsåtgärder som ska tillämpas på systemet för tilläggspension. I artikel 27 föreskrivs i detta avseende följande:

”1. Den frivilliga pensionsfond som parlamentet har upprättat kommer efter ikraftträdandet av denna stadga att kvarstå för de ledamöter eller före detta ledamöter som redan förvärvat rättigheter i denna fond.

2. De förvärvade rättigheterna skall till fullo kvarstå. Parlamentet kan fastställa förutsättningar och villkor för förvärv av nya rättigheter.

3. Ledamöter som uppbär arvode enligt artikel 10 kan inte förvärva nya rättigheter i den frivilliga pensionsfonden.

4. Fonden skall inte vara öppen för de ledamöter som väljs in i parlamentet för första gången efter det att denna stadga har trätt i kraft.

...”

- 9 Genom beslut av den 19 maj och den 9 juli 2008 antog presidiet tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga (EUT 2009, C 159, s. 1) (nedan kallade tillämpningsföreskrifterna). Enligt artikel 73 i tillämpningsföreskrifterna träder dessa i kraft samma dag som ledamotsstadgan, det vill säga den 14 juli 2009.

10 I artikel 74 i tillämpningsföreskrifterna föreskrivs att bestämmelserna för kostnadsersättning, med förbehåll för övergångsbestämmelserna i avdelning IV, upphör att gälla den dag då ledamotsstadgan träder i kraft.

11 I artikel 76 i tillämpningsföreskrifterna, med rubriken ”Tillägspension”, föreskrivs följande:

”1. De (frivilliga) tillägspensioner som godkänts enligt bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning ska fortsätta att betalas ut genom tillämpning av den bilagan till de personer som mottagit en sådan pension före det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

2. De pensionsrättigheter som förvärvats fram till den dag då ledamotsstadgan träder i kraft genom tillämpning av ovannämnda bilaga VII ska kvarstå. De betalas ut enligt villkoren i den bilagan.

3. De ledamöter som valts 2009 och

- a) som var ledamöter under en föregående valperiod,
- b) som redan förvärvat eller höll på att förvärva pensionsrättigheter enligt systemet med tillägspensioner,
- c) för vilka den medlemsstat där ledamoten blivit vald beslutat om ett undantag i enlighet med artikel 29 i ledamotsstadgan eller som enligt artikel 25 i ledamotsstadgan själva valt ett nationellt system,

- d) som inte har rätt till en nationell pension eller en EU-pension till följd av utövandet av mandatet som ledamot i Europaparlamentet, kan förvärva nya rättigheter i enlighet med nämnda bilaga VII efter det datum då ledamotsstadgan träder i kraft.

4. Avgifterna till tilläggs pensionen ska betalas via ledamöternas privata fonder.”

Bakgrund till tvisten

- ¹² Den 9 mars 2009, till följd av en konstaterad försämring av tilläggs pensionsfondens ekonomiska situation, beslutade presidiet följande (nedan kallat beslut av den 9 mars 2009):

- ”att bilda en arbetsgrupp ... som ska sammanträda med företrädare för styrelsen för pensionsfonderna för att utvärdera situationen,
- ... med omedelbar verkan, som säkerhets- och försiktighetsåtgärd, avskaffa[de] s möjligheten att tillämpa artiklarna 3 och 4 i bilaga VII till bestämmelserna för kostnadsersättning,
- ... att dessa försiktighetsåtgärder ska granskas av presidiet vid ett senare sammanträde, mot bakgrund av fastställda omständigheter och resultaten från konakterna med arbetsgruppen samt dess slutsatser.”

- 13 Presidiet beslutade den 1 april 2009 att ändra bestämmelserna om tilläggspension (nedan kallat beslutet av den 1 april 2009). Ändringarna omfattar bland annat följande åtgärder:
- Höjning med verkan från och med den första dagen under parlamentets sjunde valperiod – det vill säga den 14 juli 2009 – av pensionsåldern från 60 till 63 år (artikel 1 i bestämmelserna om tilläggspension).
 - Avskaffande med omedelbar verkan av möjligheten att få en del av pensionsrättigheterna utbetalda som engångsbelopp (artikel 3 i bestämmelserna om tilläggspension).
 - Avskaffande med omedelbar verkan av möjligheten till förtidspension från och med 50 års ålder (artikel 4 i bestämmelserna om tilläggspension).

Förfarandet och parternas yrkanden

- 14 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 maj 2009 väckte 65 ledamöter vid Europaparlamentet som var anslutna till systemet för tilläggspension och den ideella föreningen talan i mål T-219/09.
- 15 Talan väcktes därefter i mål T-326/09 genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 augusti 2009.

- 16 Genom separata skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 september och den 16 november 2009 gjorde parlamentet invändningar om rättegångshinder med stöd av artikel 114.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.
- 17 Sökandena i mål T-219/09 yttrade sig den 30 oktober 2009 över invändningen om rättegångshinder. Vid detta tillfälle återkallade sökandena Balfe och Colom I Naval samt den ideella föreningen sin talan. Sökandena i mål T-219/09 begärde för övrigt att detta mål skulle förenas med mål T-326/09 och mål T-439/09, John Robert Purvis mot parlamentet.
- 18 Parlamentet yttrade sig den 19 november 2009 över att talan i mål T-219/09 delvis hade återkallats och begäran om att målen skulle förenas. Sökandena i mål T-326/09 och T-439/09 yttrade sig inte över begäran om att målen skulle förenas.
- 19 Ordföranden på tribunalens andra avdelning beslutade den 18 december 2009 att Richard Balfe, Joan Colom I Naval och den ideella föreningen skulle strykas från förteckningen över sökande i mål T 219/09, Balfe m.fl. mot parlamentet (ej publicerad i rättsfallssamlingen).
- 20 Sökanden i mål T-326/09 yttrade sig över invändningen om rättegångshinder den 7 januari 2010.
- 21 Ordföranden på tribunalens andra avdelning beslutade den 18 mars 2010, efter det att parterna hade hörts, att målen skulle vilandeförklaras i avvaktan på att frågan huruvida talan i målen T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore mot kommissionen, samt T-539/08, Etimine och Etiproducs mot kommissionen, kan tas upp till sakprövning hade avgjorts.

22 Detta avgörande meddelades genom beslut av den 7 september 2010 i målen T-532/08, Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore mot kommissionen (REU 2010, s. II-3959), och T-539/08, Etimine och Etiproducs mot kommissionen (REU 2010, s. II-4017). Parterna gavs därpå tillfälle att yttra sig avseende vad detta avgörande, enligt dem, innebar för de förevarande målen. Parlamentet och sökandena yttrade sig den 8 respektive den 10 november 2010.

23 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara de beslut parlamentets presidium antog den 9 mars och den 1 april 2009, och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

24 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

25 Sökandena har i sina yttranden avseende invändningen om rättegångshinder yrkat att tribunalen ska

— fastställa att Richard Balfe, Joan Colom I Naval och den ideella föreningen har återkallat sin talan i mål T-219/09, och

— bifalla de yrkanden de ursprungligen framställt i båda målen.

Rättslig bedömning

- 26 Vad beträffar den begäran om att målen ska förenas som sökandena i mål T-219/09 har framställt, anser tribunalen att det är lämpligt att förena detta mål med mål T-326/09 såvitt avser detta beslut, eftersom samma frågor om upptagande till sakprövning uppkommer i de båda målen.
- 27 Enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om en part begär det, meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan. Det anges i punkt 3 i samma artikel att återstoden av förfarandet avseende begäran ska vara muntlig, om inte rätten bestämmer annat. Tribunalen finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar och anser därför att det saknas anledning att höra parterna muntligen.

Föremålet för talan i de båda målen

- 28 Vad beträffar sökandenas yrkande i mål T-219/09 om att tribunalen ska fastställa att Richard Balfe, Joan Colom I Naval och den ideella föreningen har återkallat sin talan anser rätten att detta yrkande har bifallits genom beslutet i det ovannämnda målet Balfe m.fl. mot parlamentet (punkt 19 ovan). Yrkandet har således förlorat sitt föremål.
- 29 Vad vidare beträffar talan om ogiltigförklaring, var beslutet av den 9 mars 2009, såsom parlamentet har anfört utan att sökandena har bestritt detta, endast provisoriskt, i den mån möjligheten att tillämpa artiklarna 3 och 4 i bestämmelserna om tilläggspension därigenom avskaffades utan att innehållet i dessa artiklar ändrades i sak. Tribunalen anser att eftersom dessa artiklar därefter med omedelbar verkan upphävdes genom beslutet av den 1 april 2009 gäller beslutet av den 9 mars 2009 inte

längre eftersom det har förlorat sitt föremål. Detta beslut kan således inte utgöra föremål för en talan om ogiltigförklaring.

- 30 Sökandenas talan om ogiltigförklaring ska således avvisas i den mån de avser beslutet av den 9 mars 2009. Begreppet angripen rättsakt kommer följaktligen hädanefter endast att avse beslutet av den 1 april 2009.

Invändningen om rättegångshinder

- 31 Parlamentet har angett tre skäl till varför talan i de respektive målen inte kan tas upp till sakprövning. I mål T-219/09 har parlamentet gjort gällande att den ideella föreningen saknar intresse av att få saken prövad samt att sökandena Richard Balfe och Joan Colom I Naval inte berörs av besluten av den 9 mars och den 1 april 2009. Parlamentet har dessutom i de båda målen anført att sökandena inte personligen berörs av besluten och att talan således ska avvisas.
- 32 Till följd av att Richard Balfe och Joan Colom I Naval samt den ideella föreningen har återkallat sin talan finns det endast anledning att pröva det tredje skälet till att talan inte skulle kunna tas upp till sakprövning, nämligen att sökandena inte är personligt berörda av beslutet.

Parternas argument

- ³³ Parlamentet har i huvudsak anfört att beslutet av den 1 april 2009 utgör en lagstiftningsåtgärd och att sökandena inte berörs personligen av detta.
- ³⁴ Parlamentet har gjort gällande att sökandena inte är mottagare av beslutet av den 1 april 2009. För att deras talan ska kunna tas upp till sakprövning måste de således visa att denna rättsakt berör dem både direkt och personligen eftersom dessa två villkor är kumulativa. Parlamentet anser emellertid att sökandena inte kan anses vara personligen berörda av beslutet av den 1 april 2009.
- ³⁵ Sökandena har gjort gällande att besluten av den 9 mars och den 1 april 2009, oavsett om de utgör lagstiftningsåtgärder, berör dem direkt och personligen eftersom de i tillräcklig utsträckning var identifierbara när dessa beslut antogs. Sökandena har dessutom framhållit att det framgår av generalsekreterarens meddelande av den 1 april 2009 till presidiets ledamöter att presidiet antog dessa beslut med beaktande av deras särskilda situation. Presidiet har således tagit sikte på vissa särskilda och individuella mottagare med hänsyn till deras särskilda situation vad avser förvärvade och framtida rättigheter till tilläggs pensionen.

36 Sökandena anser att de inte kan nekas möjlighet att angripa framtida beslut om tillämpning av bestämmelserna om tilläggspension, i deras lydelse enligt beslutet av den 1 april 2009, vilka riktas till dem.

37 I detta avseende har sökanden i första hand åberopat principen om effektiv tillgång till domstolsprövning vid gemenskapsdomstolen. Enligt sökandena bör parlamentets framtida tillämpningsåtgärder vilkas syfte är att neka tilläggspension, till exempel på grund av att sökanden inte fyllt 63 år, endast anses vara av bekräftande beskaffenhet i förhållande till besluten av den 9 mars och den 1 april 2009. Enligt fast rättspraxis kan emellertid en bekräftande rättsakt som endast återger bestämmelserna i en tidigare rättsakt som blivit definitiv eller som endast klargör den logiska följden av en sådan akt utan att införa några nya omständigheter inte bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. För det fall besluten om tillämpning av besluten av den 9 mars och den 1 april 2009 inte kan anses vara av bekräftande art, följer det av rättspraxis att, om ingen talerätt föreligger avseende dessa beslut, en invändning om rättegångshinder som gjorts inom ramen för en talan om ogiltigförklaring av besluten inte heller kan tas upp till sakprövning. Om invändningen om rättegångshinder bifalls riskerar sökandena följaktligen att förlora alla konkreta och effektiva möjligheter att göra sina rättigheter gällande vid gemenskapsdomstolen.

38 I andra hand har sökandena åberopat principerna om en god rättsskipning samt ett processekonomiskt och lojalt förfarande. Enligt sökandena skulle det strida mot principen om en god och processekonomisk rättsskipning om samtliga ledamöter, i den mån de berörs, skulle tvingas väcka individuell talan mot varje enskilt beslut som parlamentet antagit genom tillämpning av besluten av den 9 mars och den 1 april 2009. Att ålägga sökandena en sådan börda skulle dessutom strida mot rättssäkerhetsprincipen och principen om att ett avgörande ska fällas inom rimlig tid. Om sökandenas talan avvisas skulle detta strida mot principen om ett lojalt förfarande i den mån parlamentet därigenom tillåts att inte uppfylla presidiets åläggande av den 17 juni 2009,

enligt vilket det kommande avgörandet av dessa mål ska tillämpas på samtliga medlemmar i tilläggspensionsfonden.

Tribunalens bedömning

- ³⁹ Vad inledningsvis beträffar frågan huruvida tribunalen ska pröva om sökandenas talan kan tas upp till sakprövning enligt artikel 230 EG eller 263 FEUF, erinrar tribunalen om att frågan huruvida en talan kan tas upp till sakprövning ska bedömas utifrån de regler som var i kraft vid tidpunkten då talan väcktes. De omständigheter som grundar talerätt ska vidare föreligga vid tidpunkten då talan väcktes, det vill säga tidpunkten då ansökan ingavs. Frågan huruvida en talan som väcktes innan FEUF trädde i kraft, den 1 december 2009, kan tas upp till sakprövning ska således avgöras med utgångspunkt i artikel 230 EG (besluten i de ovannämnda målen Norilsk Nickel Harjavalta och Umicore mot kommissionen samt Etimine och Etiproducs mot kommissionen, punkterna 70 och 72 samt där angiven rättspraxis).
- ⁴⁰ Eftersom talan i förevarande fall har väckts den 19 maj och den 10 augusti 2009 i de respektive målen ska frågan huruvida de kan tas upp till sakprövning prövas enligt artikel 230 EG.
- ⁴¹ Enligt artikel 230 fjärde stycket EG får varje fysisk eller juridisk person väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom.
- ⁴² Fastän den angripna rättsakten har benämnts "beslut" är det i förevarande fall ostridigt parterna emellan att den äger allmän giltighet och således utgör en lagstiftningsåtgärd eftersom den är tillämplig på parlamentsledamöter i allmänhet som är medlemmar eller kan bli medlemmar i den frivilliga pensionsfonden. Tribunalen delar

denna uppfattning och erinrar i detta avseende om att möjligheten att med större eller mindre precision fastställa hur många rättssubjekt som vid en viss tidpunkt omfattas av en rättsakts tillämpning, eller till och med att identifiera dessa personer, inte innebär att denna rättsakts karaktär av lagstiftningsåtgärd kan ifrågasättas så länge det är ostridigt att den tillämpas på grundval av en objektiv, rättslig eller faktisk, situation som fastställs i den och som har samband med dess syfte (se, analogt, domstolens dom av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853; svensk specialutgåva, s. I-141, punkt 18). Den omständigheten att antalet parlamentsledamöter som berörs av rättsakten och deras identitet kan fastställas hindrar inte att den kan anses ha allmän giltighet. Såsom parlamentet med fog har gjort gällande berör den angripna rättsakten sökandena enbart i deras egenskap av anslutna till tilläggspensionsfonden, vilket är ett objektiva rättsfaktum som har samband med rättsaktens syfte att ändra bestämmelserna om tilläggspension.

43 Den omständigheten att den angripna rättsakten har allmän giltighet utesluter emellertid inte att den kan beröra vissa fysiska eller juridiska personer direkt och personligen i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG (se, bland annat, domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1991, s. I-2501, punkt 13, domen i det ovan i punkt 42 nämnda målet Codorniu mot rådet, punkt 19, dom av den 22 november 2001 i mål C-451/98, Antillean Rice Mills mot rådet, REG 2001, s. I-8949, punkt 46, av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 mot kommissionen, REG 2006, s. I-5479, punkt 58, samt förstainstansrättens dom av den 6 december 2001 i mål T-43/98, Emesa Sugar mot rådet, REG 2001, s. II-3519, punkt 47).

44 I förevarande fall konstaterar tribunalen att sökandena berörs direkt av den angripna rättsakten eftersom den inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning åt de enheter inom parlamentet som har att tillämpa beslutet (se, analogt, domen i det ovan i punkt 43 nämnda målet Emesa Sugar mot rådet, punkt 48).

45 Vad beträffar frågan huruvida sökanden berörs personligen av det ifrågasatta beslutet erinrar tribunalen om att det, för att en fysisk eller juridisk person ska anses berö-

ras personligen av en rättsakt med allmän giltighet, krävs att rättsakten angår personen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för denne eller på grund av en faktisk situation som särskiljer denne från alla andra personer (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197 och s. 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, förstainstansrättens beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559, punkt 59, och av den 29 april 1999 i mål T-120/98, Alce mot kommissionen, REG 1999, s. II-1395, punkt 19).

46 Den omständigheten att den angripna rättsakten påverkar de rättigheter som sökandena i framtiden kan göra gällande med stöd av deras anslutning till tilläggspensionsfonden är inte av sådan beskaffenhet att sökandena därigenom särskiljs, i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG, från alla andra aktörer, eftersom de befinner sig i en objektivt bestämd situation som är jämförbar med den som gäller för varje annan parlamentsledamot som är ansluten till denna pensionsfond (se, analogt, det ovan i punkt 45 nämnda beslutet i målet Federolio mot kommissionen, punkt 67, och domen i det ovan i punkt 43 nämnda målet Emesa Sugar mot rådet, punkt 50). Under dessa omständigheter har sökandena inte visat att de har orsakats osedvanlig skada av sådan art att de särskiljs från alla andra parlamentsledamöter som är anslutna till tilläggspensionsfonden.

47 Sökandena har emellertid anfört att presidiet beaktade deras särskilda situation innan den angripna rättsakten antogs.

48 Tribunalen erinrar härvid om att den omständigheten att en gemenskapsinstitution enligt specifika bestämmelser har en skyldighet att beakta konsekvenserna av en rättsakt som den har för avsikt att anta i förhållande till vissa enskilda personers situation kan leda till att dessa personer särskiljs från andra aktörer (domstolens dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 28–31, och av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477, punkterna 11–13).

- 49 Det måste emellertid konstateras att det vid tidpunkten då den angripna rättsakten antogs inte förelåg någon unionsrättslig bestämmelse enligt vilken presidiet var skyldigt att beakta sökandenas särskilda situation. Dessutom framgår det inte av de styckena i den angripna rättsakten som sökandena har citerat till stöd för detta argument att presidiet har beaktat deras särskilda situation, inte ens för någon enda av dem. Presidiet hänvisar tvärtom endast till de parlamentsledamöter som berörs av beslutet i allmänna ordalag som "de få ledamöter [som] kan ... fortsätta att betala in till [f]onden för att förvärva nya rättigheter", "de ledamöter som har betalat in till den frivilliga pensionsfonden" eller "de berörda ledamöterna".
- 50 Sökandena kan således inte vinna framgång med detta argument.
- 51 Av ovanstående överväganden framgår att sökandena inte berörs personligen, i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG, av den angripna rättsakten.
- 52 Vad sökandena anfört föranleder inte någon annan bedömning. Vad beträffar principen om effektiv tillgång till domstolsprövning vid gemenskapsdomstolen, är det tillräckligt att, såsom parlamentet har gjort, erinra om att inom fördragets system för kontroll av rättsakters lagenlighet har en fysisk eller juridisk person endast rätt att föra talan om giltigheten av en förordning när den berör denne, inte bara direkt utan också personligen. Även om det sistnämnda villkoret ska tolkas mot bakgrund av rätten till ett effektivt domstolsskydd och med beaktande av de omständigheter som kan särskilja en sökande (se, exempelvis, dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Van der Kooy mot kommissionen, REG 1988, s. 219, punkt 14, svensk specialutgåva, volym 11, s. 305, samt domarna i de ovan i punkt 43 nämnda målen Extramet Industrie mot rådet, punkt 13, och Codorniu mot rådet, punkt 19), kan en sådan tolkning emellertid inte medföra att detta villkor, vilket uttryckligen föreskrivits i fördraget, inte tillämpas utan att gemenskapsdomstolarna

därmed överskrider gränserna för sin behörighet enligt fördraget (domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkt 44).

- 53 Även om det antas att sökandenas framtida talan om ogiltigförklaring av individuella beslut om avslag, med stöd av den angripna rättsakten, på ansökningar om att beviljas tilläggspension från 60 års ålder, inte kommer att kunna tas upp till sakprövning, kan detta inte medföra att ifrågavarande talan i de förevarande målen ska tas upp till sakprövning i strid med artikel 230 fjärde stycket EG.
- 54 Enligt de principer som behandlats i den fasta rättspraxis som angetts ovan i punkt 52 kan inte heller tillämpningen av principerna om god rättskipning och processekonomi, vilka sökanden åberopat, medföra att en talan som bland annat inte uppfyller villkoren i artikel 230 fjärde stycket EG ska kunna tas upp till sakprövning, vid äventyr av att den behörighet unionsdomstolarna tillerkänns enligt fördraget överträds. Ingen av dessa principer kan nämligen rättfärdiga en överträdelse av den behörighet dessa domstolar har tillerkänts enligt fördraget.
- 55 Vad beträffar rättssäkerhetsprincipen och principen om att avgöranden ska fällas inom skälig tid har sökandena endast anfört att om var och en av dem måste väcka talan, i den mån de berörs, om ogiltigförklaring av framtida beslut om verkställighet av beslutet av den 1 april 2009, skulle detta ge upphov till osäkerhet för dem. Osäkerhet avseende utgången av en rättegång kan emellertid inte anses motsvara ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Av sökandenas argument framgår inte heller på vilket sätt principen om rimlig tidsutdräkt skulle påverkas av den omständigheten att de

måste väcka talan mot de rättsakter varigenom beslutet av den 1 april 2009 tillämpas snarare än direkt mot detta beslut. Rimligheten av en rättegångs tidsutdräkt kan nämligen logiskt sett endast bedömas vid utgången av densamma.

56 Även om det slutligen, vad beträffar ”principen om ett lojalt förfarande” som sökandena har åberopat, antogs, såsom de sistnämnda gör, att presidiets beslut av den 17 juni 2009, enligt vilket det framtida avgörandet i mål T-219/09 ska tillämpas på samtliga personer som är anslutna till den frivilliga pensionsfonden, visar på parlamentets vilja att se sakfrågorna avgjorda inom ramen för detta förfarande, kan en sådan vilja från svarandens sida inte binda tribunalen i dess bedömning av huruvida talan i de förevarande målen kan tas upp till sakprövning. De villkor för talerätt som anges i artikel 230 EG tillhör nämligen tvingande rätt (domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, svensk specialutgåva, s. I-83, punkterna 19–23, förstainstansrättens dom av den 24 oktober 1997 i mål T-239/94, EISA mot kommissionen, REG 1997, s. II-1839, punkterna 26 och 27, förstainstansrättens beslut av den 13 april 2000 i mål T-263/97, GAL Penisola Sorrentina mot kommissionen, REG 2000, s. II-2041, punkt 37), och är inte något som parterna kan råda över.

57 Av det ovan anförda följer att talan i de förevarande målen ska avvisas i sin helhet.

Rättegångskostnader

58 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Parlamentet har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

- 1) **Målen T-219/09 och T-326/09 förenas såvitt avser beslutet.**
- 2) **Talan avvisas.**
- 3) **Gabriele Albertini och de 62 andra sökandena vilkas namn anges i bilagan samt Brendan Donnelly ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.**

Luxemburg den 15 december 2010.

E. Coulon
Justitiesekreterare

I. Pelikánová
Ordförande

BILAGA

Javier Areitio Toledo, Madrid (Spanien),

Robert Atkins, Garstang (Förenade kungariket),

Angelika Beer, Großkummerfeld (Tyskland),

Georges Berthu, Longré (Frankrike),

Guy Bono, Saint-Martin-de-Crau (Frankrike),

Herbert Bosch, Bregenz (Österrike),

David Bowe, Leeds (Förenade kungariket),

Marie-Arlette Carlotti, Marseille (Frankrike),

Ozan Ceyhun, Rüsselsheim (Tyskland),

Giles Bryan Chichester, Ottery St Mary (Förenade kungariket),

Brigitte Douay, Paris (Frankrike),

Avril Doyle, Wexford (Irland),

Michl Ebner, Bozen (Italien),

Juan Manuel Fabra Valles, Madrid,

Elisa Maria Ferreira, Porto (Portugal),

James Glyn Ford, Newnham on Severn (Förenade kungariket),

Riccardo Garosci, Milano (Italien),

Bruno Gollnisch, Limonest (Frankrike),

Ana Maria Rosa Martins Gomes, Colares-Sintra (Portugal),

Vasco Graça Moura, Benfica do Ribatejo (Portugal),

Françoise Grossetête, Saint-Étienne (Frankrike),

Catherine Guy-Quint, Cournon d'Auvergne (Frankrike),

Roger Helmer, Lutterworth (Förenade kungariket),

William Richard Inglewood, Penrith (Förenade kungariket),

Caroline Jackson, Abingdon (Förenade kungariket),

Milos Koterec, Bratislava (Slovakien),

Urszula Krupa, Lodz (Polen),

Stefan Kuc, Warszawa (Polen),

Zbigniew Kuźmiuk, Radom (Polen),

Carl Lang, Boulogne-Billancourt (Frankrike),

Henrik Lax, Helsingfors (Finland),

Patrick Louis, Lyon (Frankrike),

Minerva-Welpomen Malliori, Aten (Grekland),

Sergio Marques, Funchal (Portugal),

Graham Christopher Spencer Mather, London (Förenade kungariket),

Véronique Mathieu, Val d'Ajol (Frankrike),

Marianne Mikko, Tallinn (Estland),

William Miller, Glasgow (Förenade kungariket),

Elizabeth Montfort, Riom (Frankrike),

Ashley Mote, Binsted (Förenade kungariket),

Christine Margaret Oddy, Coventry (Förenade kungariket),

Reino Paasilinna, Helsingfors,

Bogdan Pęk, Krakow (Polen),

José Javier Pomés Ruiz, Pamplona (Spanien),

John Robert Purvis, Fife (Förenade kungariket),

Luis Queiro, Lissabon (Portugal),

José Ribeiro E. Castro, Lissabon,

Pierre Schapira, Paris,

Pál Schmitt, Budapest (Ungern),

José Albino Silva Peneda, Maia (Portugal),

Grażyna Staniszevska, Bielsko-Biala (Polen),

Robert Sturdy, Wetherby (Förenade kungariket),

Margie Sudre, La Possession (Frankrike),

Robin Teverson, Tregony (Förenade kungariket),

Nicole Thomas-Mauro, Épernay (Frankrike),

Gary Titley, Bolton (Förenade kungariket),

Witold Tomczak, Kepno (Polen),

Maartje van Putten, Amsterdam (Nederländerna),

Vincenzo Viola, Palermo (Italien),

Mark Watts, Ashford (Förenade kungariket),

Thomas Wise, Linslade (Förenade kungariket),

Bernard Wojciechowski, Warszawa.